

[Øllgaard.]

skattefri forsikringsbeløb på 400 kr., som nu er omtalt af flere af ordførerne, vil jeg gerne sige, at selvfølgelig ønsker også vi en mere rationel løsning af hele dette problem. Vi forstår godt, at dette tal, som blev fastsat i 1922, i høj grad kan kritiseres, men vi ser helst, at spørgsmålet løses i en større sammenhæng, i sammenhæng med hele den rationalisering af vor skattelovgivning, der nu foreligger betænkning over fra skattekommissionen. Jeg tror nemlig, at der er mange problemer, som må drøftes i forbindelse dermed.

Dernæst ønsker jeg at sige, at ved en forhøjelse af det skattefri forsikringsbeløb ville meget betydelige beløb blive unddraget både statskassen og andre kasser. Jeg vil meget gerne vedstå, at vi finder det lidet stemmende med linien i skatteforliget og med linien i hele vor økonomiske politik, og jeg vil gerne sige det her, for at man ikke skal være i tvivl om mit partis stilling. Vi erkender, at der er et problem, men vi finder, at det må løses i sammenhæng med andre ting i forbindelse med vor skattelovgivning, og vi ønsker fuldtud at vedstå den linie, der nu engang er lagt for vor økonomiske politik i dette øjeblik.

Må jeg endelig sige, at jeg selvfølgelig ligesom de andre ærede ordførere vil anbefale at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen gjorde en bemærkning om motivet til fremsættelsen af de ændringsforslag, som han har anbefalet det høje ting. Han sagde, at de ikke var fremsat i noget håb om at få dem gennemført, men for at man skulle kunne se, at der her i tinget fandtes et parti, som havde en anden skattepolitik end den, der er anbefalet fra udvalgets side. Dertil vil jeg gerne sige, at det har vel det ærede medlem nu opnået, og den diskussion, som har været ført mellem os, har altså ikke haft nogen indflydelse på en fremtidig affattelse af skatteforslag, men alene været en diskussion, hvori det ærede medlem har villet søge at vise, hvilken skattepolitik han ville føre. Jeg finder derfor ikke nogen anledning til yderligere at gå ind på det ærede medlems bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg forstår ikke, at man, når man dog erkender, at der er et skæ-

rende misforhold mellem det beløb, der fastsattes i 1922, nemlig 400 kr. i forsikringsfradrag, og så de omkostninger, der er nu, ikke går med til en ændring. Der har været tid og lejlighed nok til at gøre det. Hvorfor taler man stadigvæk om, at der skal en samlet løsning til? Adskillige andre problemer er blevet løst isoleret, hvorfor så ikke dette? Glem ikke det gamle ord, at medens græsset gror, dør hørsemor.

Ministeren sagde, at der var vel ingen grund til at diskutere de ændringsforslag, jeg havde stillet, for jeg havde erklæret, at jeg var klar over, at de ikke blev vedtaget her i tinget. Ja, for mig er der al mulig grund til at diskutere de ændringsforslag, for jeg har den modsatte opfattelse af ministeren, at de vil få betydning for den fremtidige affattelse af vor skattelovgivning. Det var det, ministeren sagde som begrundelse heroppefra. Jeg har den opfattelse, at disse skatteforslag vil blive diskuteret, og de vil komme til at øve indflydelse på debatterne om skattelovgivningen i det ganske land, og de vil få betydning for kommende forslag, også for kommende betænkninger fra udvalgene, og det er mit håb, at det ikke vil vare længe, før man bliver nødt til at tage de fremsatte tanker op og gennemføre nødtørftige ændringer i skattelovgivningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 87 stemmer mod 7.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 89 stemmer mod 7.

§§ 3 og 4 og ændringsforslaget i betænkningen

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 89 stemmer mod 7.

§ 5 i den ændrede skikkelse

vedtoges uden afstemning.